

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 1T/58/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5913010252
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Štepita
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2014:5913010252.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Ivanom ŠTEPITOM v trestnej veci proti obžalovanému S. J., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 28.05.2014 v Ružomberku takto

r o z h o d o l :

obvinený

S. J., nar. XX.XX.XXXX v R. D., trvale bytom U., R. K. A. XXXX/X, na slobode,

u z n á v a s a z a v i n n é h o, ž e

dňa 24.02.2012 o 12,00 hod. vykonával jazdu na osobnom motorovom vozidle zn. Nissan Primera, ev. č. RK-548AX, po miestnej komunikácii ul. Poľná v Ružomberku, v smere od ul. Zarevúca, pričom bol pri vstupe do objektu Koniareň predpísaným spôsobom zastavený a kontrolovaný hliadkou OR PZ ODI Ružomberok, ktorej obvinený pri kontrole predložil len občiansky preukaz, následnou lustráciou bolo zistené, že obvinený viedol vozidlo v čase zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, ktorý mu bol uložený rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu PZ v Žiline, sp. zn. ORP-P-422/ODI-2010-II zo dňa 28.04.2011, právoplatným dňa 30.05.2011, kde zákaz činnosti viesť motorové vozidlá mu bol uložený v trvaní 24 mesiacov,

t e d a , ž e

maril výkon rozhodnutia orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie štátneho orgánu o zákaze činnosti,

č í m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona,

z a t o s a
o d s u d z u j e

podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona a § 36 písm. j) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace, výkon ktorého mu súd podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určuje skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obvinenému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 2 (dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný pred súdom vyhlásil, že je nevinný. O tom, že mal uložený trest zákazu činnosti nevedel, nakoľko v rozhodnom období sa dlhodobo zdržiaval v W. na D. P. a rozhodnutie o priestupku prevzal až dňa 27.08.2012. Poprel, že by v novembri 2011 bol na dopravnom inšpektoráte upozornený na skutočnosť, že má uložený zákaz činnosti, jedine v auguste 2012, kedy bol predvolaný na dopravný inšpektorát, sa dozvedel o existencii takéhoto rozhodnutia. Nepoprel, že dňa 01.04.2010 bol zastavený pre prekročenie rýchlosti asi o 10 km/hod., pričom v tom čase nemal pri sebe potrebné doklady oprávňujúce ho viesť motorového vozidla. Poprel, že by vozidlo nemalo platnú STK a emisnú kontrolu.

Súd vypočul svedkyňu por. Mgr. O. J., prečítal výpoveď svedkyne npor. Ing. K. U., prečítal ostatné listinné dôkazy vykonané v prípravnom konaní a obžalovaného S. J. rozsudkom zo dňa 06.11.2013 č.k. 1T/58/2013-120 podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil, pretože skutok nebol trestným činom.

Na podklade odvolania Okresnej prokuratúry Ružomberok Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 2To/33/2014-138 zo dňa 16.04.2014 rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd v zrušujúcom uznesení konštatoval, že okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie v takom rozsahu, ako mal a mohol, o oslobodení obžalovaného spod obžaloby však rozhodol v rozpore s jednou zo základných zásad trestného konania, a to zásadou voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

Podľa názoru krajského súdu z obsahu pripojeného priestupkového spisu ODI PZ v Žiline č. ORP-P-422/ODI-2010-II nepochybne vyplynuli skutočnosti nasvedčujúce tomu, že rozhodnutie o priestupku zo dňa 28.04.2011 bolo vydané v súlade so zákonom. Týmto rozhodnutím bola obžalovanému uložená pokuta vo výške 500,- eur a uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 24 mesiacov. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.05.2011. Z obsahu pripojeného priestupkového spisu je zistiteľné, že dotknuté rozhodnutie bolo S. J. doručované do miesta trvalého bydliska na adresu K. A. XXXX/X, U.. Z doručky, ktorá sa nachádza na čl. 24 priestupkového spisu vyplynulo, že rozhodnutie zo dňa 28.04.2011 bolo S. J. doručované dňa 09.05.2011, pričom tento pokus o doručenie bol neúspešný. Opakované doručovanie bolo vykonané dňa 10.05.2011 a v ten istý deň bola zásielka uložená na pošte.

Krajský súd poukázal na ustanovenie § 24 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, pričom považoval spôsob doručovania zásielky obžalovanému za zákonný a správny orgán sa spravoval citovaným ustanovením, a keďže S. J. si písomnosť nevyzdvihol do 3 dní od uloženia, považuje sa za deň doručenia tohto rozhodnutia deň 13.05.2011, a to aj v prípade, ak sa o uložení zásielky nedozvedel. Skutočnosť, že obžalovaný rozhodnutie osobne prevzal až dňa 27.8.2012 nič nemení na skutočnosti, že viedol vozidlo v čase zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, pretože sa má za to, že rozhodnutie ORP-P-422/ODI-2010-II zo dňa 28.04.2011 mu bolo doručené uložení zásielky dňa 13.05.2011 a nadobudlo právoplatnosť dňa 30.05.2011. Podľa záverov krajského súdu tvrdenie obžalovaného Kasáka, že priestupky, ktorých sa dopustil dňa 01.04.2010 a dňa 26.04.2010, kedy okrem iného prekročil maximálnu dovolenú rýchlosť ustanovenú v obci a keď nemal pri sebe doklady predpísané zákonom a tiež, keď nemal platnú emisnú a technickú kontrolu, nie sú priestupkami, je irelevantné. Podľa krajského súdu zo správania obžalovaného ako vodiča je zjavné, že pravidlá cestnej premávky nerešpektuje, pretože sa opakovane dopúšťa previnení a porušenie pravidiel cestnej premávky.

Súd viazaný závermi uvedenými v uznesení Krajského súdu v Žiline, s prihliadnutím na dôkazy, ktoré boli vykonané v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu zrušujúceho uznesenia krajského súdu, s prihliadnutím na dôkazy, ktoré súd vykonal po vrátení veci, potom kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, pretože maril výkon rozhodnutia orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie štátneho orgánu o zákaze činnosti.

Z hľadiska subjektívnej stránky u obžalovaného ide o zavinenie minimálne podľa § 15 písm. b) Trestného zákona, teda vedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený. Obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochranu poriadku vo veciach verejných a na riadnom výkone rozhodnutí iných orgánov. Motív trestnej činnosti už naznačil Krajský súd v Žiline vo svojom uznesení, teda jeho nezodpovedný prístup k rešpektovaniu pravidiel v cestnej premávke.

Aj tvrdenie obžalovaného o tom, že by zachraňoval život svojej manželky, je relevantné, nakoľko ako sa sám vyjadril na pojednávaní 28.5.2014, manželku viezol po chirurgickom zákroku z fakultnej nemocnice, kedy už bola prepustená v ustálenom zdravotnom stave do domácej starostlivosti.

Pri určovaní druhu trestu a výmery súd prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Obžalovaný v čase podania obžaloby, ale aj v súčasnej dobe je nezamestnaný, v mieste trvalého bydliska bližšie hodnotený nebol. V minulosti bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, avšak z evidencie bol vyradený. V registri priestupkov má jeden záznam v roku 2010, pričom priestupková vec bola odložená. Doposiaľ súdom trestaný nebol, v evidenčnej karte vodiča má 2 záznamy.

Ako poľahčujúcu okolnosť súd hodnotil skutočnosť, že doposiaľ nebol súdom trestaný, príťažujúce okolnosti v konaní u obžalovaného súdom zistené neboli.

Na základe takto zistených skutočností majú na zreteli ustanovenie § 34 ods. 1 Trestného zákona a § 31 ods. 2 Trestného zákona dospel súd k záveru, že na obžalovaného je potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody, ktorý mu súd uložil v prvej polovici trestnej sadzby v trvaní 4 (štyroch) mesiacov. Súd je toho názoru, že prejednanie veci pred súdom, hrozba trestom v prípade, ak by obžalovaný porušil obmedzenia, sú pre splnenie účelu trestu dostačujúce. Keďže obžalovaný nerešpektoval rozhodnutie iného orgánu, s prihliadnutím aj na účel generálnej prevencie, súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosť viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 2 (dvoch) rokov. Súd je toho názoru, že takto uložený trest je primeraný, spravodlivý a najmä zákonný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Ružomberok do 15 dní od oznámenia rozsudku.

Odvolanie má odkladný účinok. (§306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V neprospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len v jeho prospech (§308/2)
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pred nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 305/1). Ak je poškodený právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.